

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๓๒ แห่งพระราช
บัญญัตินี้และบัญชีอัตราภาษีเงินได้ (๑) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในการ
จัดเก็บภาษีเงินได้สำหรับเงินได้สิ่งประเมินตั้งแต่ในปีภาษี
พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้และ
บัญชีอัตราภาษีเงินได้ (๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔
แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่บริษัทและห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวัน

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

ให้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๗๖ ตรี
แห่งประมวลรัษฎากรตามที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา ๓๓
แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราช
บัญญัตินี้

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๓๗ แห่งพระราช
บัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับสำหรับการจัดเก็บภาษีโรงค้าตั้งแต่ในปี
ภาษี พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นต้นไป

(๔) บทบัญญัติมาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๕ แห่งพระราช
บัญญัตินี้ว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสัปดาห์
นับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๕) บทบัญญัติมาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๘ แห่งพระราช
บัญญัตินี้ว่าด้วยอากรมหรสพ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามสัปดาห์
นับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๖) บทบัญญัติมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้
ว่าด้วยภาษีโรงแรมภักดาการ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามสัปดาห์
นับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในลักษณะ ๔ แห่งประมวล
รัษฎากรว่าด้วยเงินช่วยการประถมศึกษา นับตั้งแต่ปีเงินช่วย

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

การประถมศึกษา ซึ่งเริ่มแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๕๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งประมวล
 รัชฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ บรรดารัชฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บ
 ตามประมวลรัชฎากรนี้ จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไป
 นี้ก็ได้”

(๑) ลดอัตราเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์หรือสภาพ
 ของบางท้องที่

(๒) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศตาม
 ข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือ
 ตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญา หรือตามหลัก
 ถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ

การลดหรือยกเว้นตาม (๑) และ (๒) นั้น จะตรา
 พระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่ง
 ประมวลรัชฎากร

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔

“มาตรา ๓ ทวิ ถ้าเจ้าพนักงานดังจะกล่าวต่อไปนี้เห็น
ว่าผู้ต้องหาไม่ควรต้องได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง
ก็ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ โดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว
ในความผิดต่อไปนี้ได้ คือ

๑. ความผิดตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๙๐
มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา
๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา
๑๖๕ มาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๔๓ มาตรา ๒๔๖ มาตรา
๒๖๐ และมาตรา ๒๖๑ ซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรี ให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดขึ้น
ในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของข้าหลวงประจำจังหวัด

๒. ความผิดตามมาตรา ๑๒๖ มาตรา ๒๐๘ มาตรา
๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๒ มาตรา ๒๔๔ และ
มาตรา ๒๔๕ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งประกอบ
ด้วยผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมอัยการ และผู้แทน
กรมตำรวจ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

ถ้าผู้ต้องหายินยอมตามที่เปรียบเทียบและใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบเสร็จแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้ต้องห้ามให้ถูกฟ้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓ ทวิ บุคคลใดจะต้องเสียเงินเพิ่มภาษีอากรตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรนี้ และบุคคลนั้นยินยอมและชำระเงินเพิ่มภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มบุคคลนั้นมิให้ต้องรับผิดชอบเสียเงินเพิ่มภาษีอากร”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓ จัตวา ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรกำหนดให้บุคคลไปเสียภาษีอากร ณ ที่ว่าการอำเภอ รัฐมนตรีจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ไปเสีย ณ สำนักงานแห่งอื่นก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ การเสียภาษีอากรนั้น ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่งหัวหน้าสำนักงานแห่งนั้น ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว”

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งประมวล
 รัชฎาการ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษา
 การตามประมวลรัชฎาการนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) แต่งตั้งเจ้าพนักงาน

(๒) ให้ใช้หรือให้ยกเลิกเสตมป์ โดยกำหนดให้นำมา
 แลกเปลี่ยนกับ เสตมป์ที่ ใช้ ได้ภายในเวลาและเงื่อนไขที่
 กำหนด แต่ต้องให้เวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

(๓) กำหนดส่วนลดและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการ
 ให้เป็นไปตามบทแห่งประมวลรัชฎาการนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 แล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งประมวล
 รัชฎาการ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ถ้า
 จำเป็นต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อ
 ปฏิบัติการตามลักษณะนี้ ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนซึ่ง
 กระทรวงการคลังประกาศเป็นคราว ๆ”

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๘ ทวิ เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ถ้า
จะต้องตราค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดเป็นเงิน ให้ถือ
ราคาหรือค่าอันพึงมีในวันที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์
นั้น”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๓ ของ
มาตรา ๑๗ แห่งประมวลรัษฎากร

“เพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรตาม
ประมวลรัษฎากร ในกรณีซึ่งบุคคลเป็นการทั่วไปให้มีบัญชี
พิเศษและให้กรอกข้อความที่ต้องการลงในบัญชีนั้น ให้อธิบดี
มีอำนาจสั่งได้เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว คำสั่งเช่น
ว่านี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้บุคคลดังกล่าว
ปฏิบัติตาม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๘ เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นใน
ลักษณะนี้ ถ้าภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่ได้นายการแล้ว

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่น ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้ยื่นรายการนั้น มาได้ส่วน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ยื่นรายการหรือพยานนั้นนำบัญชีหรือพยานหลักฐานอันอันควรแก่เรื่อง มาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ เมื่อได้จัดการตามมาตรา ๑๕ และทราบข้อความแล้ว เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะแก้จำนวนเงินที่ประเมินหรือที่ยื่นรายการไว้เดิมโดยอาศัยพยานหลักฐานที่ปรากฏ และแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระอีก ไปยังผู้ต้องเสียภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๕

“ มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ยื่นรายการ ให้อำเภอหรือ
เจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณี มีอำนาจออกหมายเรียก
ตัวผู้นั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ที่
ไม่ยื่นรายการ หรือพยานนั้นนำบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่น
อันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อย
กว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๗ หรือ
มาตรา ๕๑ เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ผู้นั้นมี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๗ ผู้ใด

(๑) โทษอยู่แล้ว หรือจงใจแจ้งข้อความเท็จ หรือ
ให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ
หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสีย
ภาษีอากรตามลักษณะนี้ หรือ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

(๒) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง หรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน หลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร

ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวล รัชฎาธิศซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราช บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาธิศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดง ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เงินได้พึงประเมิน” หมายความว่า เงินได้อันเข้า ลักษณะพึงเสียภาษีในหมวดนี้ เงินได้ที่กล่าวนี้ให้หมายความ รวมตลอดถึงทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับซึ่งอาจ คิดคำนวณได้เป็นเงิน

“ปีภาษี” หมายความว่า ปีประติทิน

“ภาษีปกติ” หมายความว่า ภาษีเก็บจากเงินได้อัน อัตราภาษีปกติ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

“ ภาษีเสริม ” หมายความว่า ภาษีเก็บจากเงินได้ใน
อัตราภาษีเสริม

“ ภาษีเงินได้ ” หมายความว่า ภาษีปกติ หรือภาษี
เสริม หรือทั้งสองอย่างรวมกัน ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔๐
แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยจากพันธบัตร หุ้นกู้ เงินกู้ยืม จำน่า
จำนอง หรือจากเงินฝาก

(ข) เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรจาก
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ค) เงิน โบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน
ในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
เฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กั้นไว้ร่วมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติ
บุคคล ซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กั้นไว้

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน หรือการรับช่วงกัน หรือการเลิกกัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

ความใน (ก) นี้มิให้ใช้บังคับแก่ดอกเบียจากพันธบัตรของรัฐบาลไทย จากเงินฝากธนาคารออมสิน และจากเงินฝากธนาคารเฉพาะส่วนที่ไม่เกินอัตราดอกเบียของธนาคารออมสิน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๑ ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำในประเทศไทย หรือเนื่องจากกิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ไม่ว่าเงินได้นั้นจะจ่ายในหรือนอกประเทศ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

ผู้อยู่ในประเทศไทย มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ในปีที่ลาที่ล่วงมาแล้วเนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ ต้องเสียภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เมื่อนำเงินได้พึงประเมินนั้นเข้ามาในประเทศไทย

ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะรวมเวลาทั้งหมดถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีปีใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย "

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) เฉพาะที่ได้กำหนดจำนวนซึ่งจะต้องจ่าย และระยะเวลาการจ่ายไว้แน่นอนและเป็นการประจำ หรือที่จ่ายในเมื่อได้ออกจากการงานแล้วโดยเด็ดขาด ขอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการอาชีพร้อยละ ๒๐ แต่ต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท "

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งประมวล
 รัชฎาการ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราช
 บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
 ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๔๘ (๒)
 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒
 ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว ให้ได้ลดหย่อนอีกดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีมีภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปี
 ภาษีที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งต้องประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้เสมือน
 เป็นคน ๆ เดียวตามมาตรา ๕๗ ดังนี้

- (ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว
 สามและภริยา ๓,๕๐๐ บาท
- (ข) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๒ ทวิ
 สำหรับส่วนตัวภริยาโดยเฉพาะอีกร้อยละ
 ๒๐ ของเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑)
 ที่ภริยาได้รับ แต่ต้องไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท

คยท ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

(ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูคนละ ๕๐๐ บาท แต่มิให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตรที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป

(๒) ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีมี่สามหรือภริยาอยู่ร่วมกันบางเวลาในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว

(ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว ๒,๐๐๐ บาท

(ข) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับสามหรือภริยา ๑,๕๐๐ บาท

(ค) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูคนละ ๕๐๐ บาท แต่มิให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตรที่มีเงินได้พึงประเมิน

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป

(๓) ในกรณีอื่น

(ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว
๒,๐๐๐ บาท

(ข) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูคนละ ๕๐๐ บาท แต่มิให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตรที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป

การลดหย่อนสำหรับบุตรนั้นให้ได้รับตลอดทั้งปีไม่ว่ากรณีที่ได้รับลดหย่อนจะมียุ่ตลอดปีหรือไม่ "

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๕

“ มาตรา ๔๘ เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้พึงประเมิน เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ แล้ว เหลือเท่าใด เป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตรากำหนด แต่ภาษีที่เรียกเก็บนี้มีให้เกิน ๖ ใน ๑๐ ของจำนวนเงินได้พึงประเมินเฉพาะส่วนที่เกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท

ในกรณีผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๘๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ภาษีที่เรียกเก็บตามความในวรรคก่อนต้องไม่น้อยกว่า พันละ ๑ บาทของยอดเงินได้พึงประเมิน

(๒) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เหลือเท่าใด เป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตรากำหนดเฉพาะจำนวนเงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกินกว่า ๑๒,๐๐๐ บาท

อัตรากำหนดและภาษีเสริมให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตรากำหนดเงินได้ท้ายหมวดนี้

ถ้าภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้ว มีจำนวนต่ำกว่า ๑ บาท เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ ”

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งประมวล
 รัชฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราช
 บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
 ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕)
 ซึ่งต้องชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือเงินช่วยบำรุงท้องที่
 ไม่ต้องเสียภาษีปกติ แต่ต้องเสียภาษีเสริม เมื่อยอดเงิน
 ได้สุทธิตามมาตรา ๔๘ (๒) ทั้งหมดมีจำนวนเกินกว่า
 ๑๒,๐๐๐ บาท ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ ทวิ แห่ง
 ประมวลรัชฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่ง
 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎากร (ฉบับที่ ๕)
 พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ทวิ ในกรณีที่สามกับภรรยาที่ดี บิดากับ
 บุตรผู้เยาว์ที่ดี บิดามารดากับบุตรผู้เยาว์ที่ดี มารดากับบุตร
 ผู้เยาว์ที่ดี มีหุ้นในห้างหุ้นส่วน ซึ่งมีใช้นิติบุคคล และในห้าง
 หุ้นส่วนนั้น ไม่มีผู้ถือหุ้นส่วนอื่น หรือมีผู้เป็นหุ้นส่วนอื่น

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๔๘๔

แต่ผู้เป็นหุ้นส่วนอื่นนั้น มีหุ้นรวมกันไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของ
เงินทุนให้ถือว่า เงินได้จากกิจการของห้างหุ้นส่วนเฉพาะส่วน
ของบุคคลต่าง ๆ ในรอบครบที่กล่าว เป็นเงินได้ของบุคคล
คนเดียวคือเป็นของสามีหรือบิดาในสามกรณีทีกล่าวในลำดับ
แรก หรือเป็นของมารดาในกรณีทีกล่าวในลำดับสุดท้าย
และให้บุคคลต่าง ๆ ในรอบครบที่กล่าวนั้นร่วมรับผิดชอบในการ
เสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

ถ้าสามีภริยาหย่าขาดจากกันในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เงิน
ได้ส่วนของภริยาที่ได้รับในปีนั้น ให้ถือเป็นของภริยา ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๐ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม
หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑)
(๒) (๓) (๔) เว้นแต่ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม จำน่า จำนอง
และ (๕) หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินตามวิธีต่อไปนี้

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

(๑) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ให้
 คุณเงินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวน
 เงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทีละปี แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์
 ในมาตรา ๔๘ ได้เงินภาษีเท่าใด ให้แบ่งออกเป็นส่วนโดย
 หารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เป็นเงินเท่าใด ให้หักไว้
 เท่านั้น

เมื่อถึงคราวจ่ายเงินครั้งสุดท้ายในปีหนึ่ง ๆ ให้บุคคล
 ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลดังกล่าวแล้ว
 หักเงินครั้งสุดท้ายนั้นไว้โดยเพิ่ม หรือลดเงินตามที่จำเป็น
 เพื่อให้ยอดเงินที่หักในปีนั้นพอดีกับจำนวนภาษีที่ต้องเสีย
 ทั้งปี

(๒) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) (๓)
 และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(๓) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓)
 เฉพาะสินจ้างแห่งการรับเหมาทำการโยธา มีจำนวนรวมกัน
 ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ให้คำนวณหักตามอัตราภาษี
 ปกติจากเงินได้พึงประเมินที่ได้หัก ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๕
 แล้ว ได้เงินภาษีเท่าใด ให้หักไว้เท่านั้น "

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๑ เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้ง
ความแก่บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล
ให้ยื่นบัญชีจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒)
(๓) (๔) และ (๗) หรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่อง
เพื่อตรวจสอบการหักภาษี ณ ที่จ่ายได้ตามที่เห็นสมควร และ
ผู้ได้รับหนังสือแจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในสิบห้าวันนับ
แต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๓ ในกรณีที่รัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินได้พึง
ประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๗) ให้เป็นหน้าที่ของ
เจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินที่จะตรวจสอบให้แน่ใจว่า จำนวนเงิน
ภาษีที่จะต้องหักตามมาตรา ๕๐ นั้น ได้คำนวณและจดไว้ใน
ฎีกาเบิกเงินแล้ว และให้เป็นที่หน้าที่จะหักเงินจำนวนนั้น
ก่อนจ่าย แต่ถ้ามิได้มีการตั้งฎีกาเบิกเงิน ก็ให้เจ้าพนักงาน

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

ผู้จ่ายเงินปฏิบัติการตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๕ โดยอนุโลม ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๖ บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือผู้ที่ไม่สามารถให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ถ้ามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ให้ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

ในกรณีที่คณะบุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคลประกอบกิจการเป็นหุ้นส่วน ได้รับเงินได้พึงประเมิน นอกจากบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วน ต้องยื่นรายการดังกล่าวแล้ว ให้คณะบุคคลนั้นยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการเกี่ยวกับหุ้นส่วน

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

“มาตรา ๕๓ ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วง
มาแล้วเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ถึงแก่ความตายเสียก่อนที่ผู้นั้น
ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม
ผู้นุบาล หรือผู้พิทักษ์ ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ ให้
เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือของทายาทหรือผู้คนที่ครอบ
ครองทรัพย์สินมรดกแล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทน”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวล
รัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๔๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ ภายในเดือนมกราคมทุก ๆ ปี

(๑) ให้หัวหน้าส่วนราชการในกระทรวงทบวงกรมและ
หัวหน้าสาขาส่วนราชการตามท้องที่ยื่น รายการตามแบบที่
อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการจ่ายเงิน
ได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๓) แต่ถ้าอธิบดี
เห็นสมควรจะยกเว้นไม่ให้ต้องปฏิบัติก็ได้

(๒) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะ
บุคคลผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ ยื่นรายการ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานประเมิน แสดง
รายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒)
(๔) และ (๓)”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในส่วน ๓ ของหมวด ๓
ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปน้
แทน

“ส่วน ๓

การเก็บภาษีจากบริษัท และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

มาตรา ๖๕ เงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามความในส่วนนี้ คือ
กำไรสุทธิซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำใน
รอบระยะเวลาบัญชี และรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว ให้มี
กำหนดสิบสองเดือน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ จะน้อยกว่า
สิบสองเดือนก็ได้ คือ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่ จะถือ
วันเริ่มตั้งถึงวันหนึ่งวันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องต่อ
อธิบดี ขอเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณี
เช่นว่านี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตสุดแต่จะ

ตอนที่ ๒๖ เติม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔

เห็นสมควร คำสั่งเช่นว่านั้น ต้องแจ้งให้บริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคลผู้ยื่นคำร้องทราบภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๖๕ ทวิ การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อคำนวณภาษี
ในส่วนนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) รายการที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ตรี ไม่ให้ถือเป็น
รายจ่าย

(๒) ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ให้หักได้ไม่เกินกว่า
อัตราซึ่งกำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) ราคาสินค้าคงเหลือเมื่อวันสุดท้ายของรอบระยะเวลา
บัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วแต่
อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าคง
เหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย

(๔) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจาก (๓) ให้ถือตามราคา
ในวันสุดท้าย ของรอบระยะเวลาบัญชี ก่อนวันใช้บังคับบท
บัญญัติในส่วนนี้ ถ้าได้ทรัพย์สินหลังจากนั้น ให้ถือตาม
ราคาพึงขอทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติ และห้ามมิให้ตั้งราคา
เพิ่มขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่แม้จะมีได้มีการตั้งราคาเพิ่มขึ้น ก็
ยังมีกำไรสุทธิอยู่

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

(๕) ในกรณีโอนทรัพย์สินใดๆ โดยมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือโดยไม่มีค่าตอบแทน เจ้าพนักงานประเมินอาจประเมินราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาตลาดได้

(๖) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้จะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้ปฏิบัติการโดยสมควร เพื่อให้ได้รับชำระหนี้แล้ว เว้นแต่ตามพฤติการณ์ไม่อาจปฏิบัติการ เช่นว่านั้น ได้โดยสมควร แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายใดได้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลัง ก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก

(๗) เงินตรา ทรัพย์สิน และหนี้สินซึ่งมีค่า หรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามส่วนเฉลี่ยของอัตราที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อเงินตราต่างประเทศครั้งหลังที่สุดแห่งวันทำการสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี หรือราคาทุนแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า

มาตรา ๖๕ ตี ๖ ราชการต่อไปนี้ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

(๑) เงินสำรองต่าง ๆ นอกจาก

(ก) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต เฉพาะส่วนที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๕ ของจำนวนเบี้ยประกันที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชี

(ข) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันภัยของบริษัทประกันภัยอื่น ๆ เฉพาะส่วนที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของจำนวนเบี้ยประกันที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชี

(๒) เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทำการในประเทศไทยได้จ่ายสมทบและจัดสรรไว้เพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้างโดยเฉพาะ เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนี้ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่จ่ายแก่ลูกจ้างโดยเด็ดขาด ในจำนวนที่ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินเดือนทั้งหมดของผู้รับ ซึ่งบริษัท

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นั้นถือเป็นหลักคำนวณเงินสมทบ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

(๓) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดย
เสน่หา หรือการกุศล เว้นแต่การกุศลสาธารณะในส่วนที่ไม่
เกินร้อยละ ๑ ของกำไรสุทธิ

(๔) ค่ารับรองหรือค่าบริการในส่วนที่เกินสมควร

(๕) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่าย
ในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่ง
ทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม

(๖) ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๗) การถอนเงินโดยปราศจากค่าตอบแทนของผู้เป็น
หุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๘) เงินเดือนของ ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะ
ส่วนที่จ่ายเกินสมควร

(๙) รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเอง โดยไม่มีการจ่ายจริง หรือ
รายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น เว้นแต่
ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีใด ก็อาจ
ลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไปได้

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

(๑๐) ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของและใช้เอง

(๑๑) ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินกองทุนของตนเอง

(๑๒) ผลขาดทุนของรอบระยะเวลาบัญชีก่อนๆ เฉพาะส่วนที่มีเงินสำรองหรือกำไรยกมาที่จะชดเชย หรือผลเสียหายอันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มกันใด ๆ

(๑๓) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไร หรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ

(๑๔) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่าย เพื่อ กิจการ ในประเทศไทยโดยเฉพาะ

(๑๕) ค่าซื้อทรัพย์สินและรายจ่ายเกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๑๖) ค่าของทรัพย์สินที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากการที่ทำ

(๑๗) ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้านี้ที่ต่ำกว่าราคาต่ำลงทั้งนี้ภายใต้บังคับมาตรา ๖๕ ทวิ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

(๑๔) รายจ่ายที่มีลักษณะเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๑๓) ตามที่จะได้กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖๖ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกระทำการกิจการในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย ให้เสียภาษีในกำไรสุทธิจากกิจการหรือเนื่องจากการที่ได้กระทำในประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชี และการคำนวณกำไรสุทธิให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๕ ทวิ แต่ถ้าไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิดังกล่าวแล้วได้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา ๗๑ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๖

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

วรรคสอง กระทำกิจการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้เสีย
ภาษีเฉพาะกิจการขนส่งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีรับขนคนโดยสาร ให้เสียภาษีในอัตรา
ร้อยละ ๑ ของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียมและ
ประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศไทยก่อน
หักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนคนโดยสาร
นั้น
- (๒) ในกรณีรับขนของ ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ
๑ ของค่าระวาง ค่าธรรมเนียม และประโยชน์
อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกประเทศไทย
ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนของ
ออกจากประเทศไทยนั้น

มาตรา ๖๘ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษี
ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลา
บัญชี พร้อมกับยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณ
ภาษี เกี่ยวกับจำนวนกำไรสุทธิและจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสีย
ต่ออำเภอตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

ความในมาตรา ๒๒ มิให้ใช้บังคับในกรณีแสดงรายการ
ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์เพราะการหักรายจ่าย
ไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๕ ทวิ

มาตรา ๖๘ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจัดทำบัญชีงบดุลย์ บัญชี
ทำการและบัญชีกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลาบัญชีตาม
มาตรา ๖๕

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรค
สอง ซึ่งกระทำกิจการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้ทำบัญชี
รายรับก่อนหักรายจ่ายเกี่ยวกับค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่า
ธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใด อันต้องเสียภาษีแทนบัญชี
งบดุลย์ บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลา
บัญชีเฉพาะกิจการขนส่งดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๖๕ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้าย
ของรอบระยะเวลาบัญชี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา
๖๕ และมาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗
เกี่ยวกับรายรับ รายจ่าย กำไรสุทธิและรายการอื่นๆ ต่อ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

เจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมด้วยบัญชี
งบดุลย์ บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนหรือบัญชีรายรับ
ก่อนหักรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่กล่าวแล้วแต่กรณี

ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่สามารถยื่นรายการ
ดังกล่าวในวรรคก่อน และได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีก่อนครบ
กำหนดไม่น้อยกว่าสิบวัน เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควร
จะสั่งให้ขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

มาตรา ๗๐ ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้น
ตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย
แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) ที่จ่าย
ในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสีย
ภาษีโดยวิธีให้ผู้จ่ายเงิน หักเงินภาษีจากเงินที่จ่ายในอัตรา
ร้อยละ ๒๐ นำส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายในเจ็ดวันนับแต่
วันที่จ่ายเงิน และในการนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๔ มา
ใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๑ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วัน
สุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดไม่ยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ หรือมิได้ทำบัญชี หรือทำไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๖๘ ทวิ หรือไม่นำบัญชีมาให้เจ้าพนักงานประเมินทำการได้ส่วนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๓ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีในอัตราร้อยละ ๒ ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่อย่างใด จะมากกว่า ถ้ายอดรายรับก่อนหักรายจ่ายหรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายดังกล่าวไม่ปรากฏ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยอาศัยเทียบเคียง กับยอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนนั้นขึ้นไป ถ้ายอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนไม่ปรากฏ ให้ประเมินได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดมิได้ลงรายการหรือลงรายการไม่ครบถ้วน หรือไม่ตรงความจริงในบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๖๘ ทวิ เป็นเหตุให้ไม่ต้องเสียภาษีหรือเสียภาษีน้อยลง เจ้าพนักงาน

ตอนที่ ๒๖ เต็ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

ประเมินมีอำนาจประเมินภาษที่ขาดตามอัตราภาษในมาตรา ๖๗ และอาจสั่งให้ผู้ต้องเสียภาษเสียเงินเพิ่มช่นอีก ๒ เท่า ของจำนวนภาษที่ขาดก็ได้

(๓) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดมิได้ปฏิบัติตาม คำสั่งของอธิบดีซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๗ เจ้าพนักงานประเมิน มีอำนาจสั่งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นปฏิบัติตาม คำสั่งของอธิบดีให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับ คำสั่งของ เจ้าพนักงาน ประเมิน หรือสั่งให้จับบุคคลมา ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี ณ สำนักงานของเจ้าพนักงาน ประเมินให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วก็ได้ ถ้า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามหรือ ปฏิบัติไม่ครบถ้วน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมิน ภาษในอัตราและตามวิธีการดังที่กล่าวไว้ใน (๑)

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิที่ เจ้าพนักงาน ประเมินจะประเมินให้เสียภาษตามบทบัญญัติในมาตราอื่น

ในกรณีการประเมินตามความในมาตรานี้ จะออกธรรมเนียมการประเมินก็ได้

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เล็กกัน ให้ผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการมีหน้าที่ร่วมกันแจ้งให้ เจ้าพนักงานประเมินทราบการเลิกของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานรับจด ทะเบียนเลิก ถ้าบุคคลดังกล่าวแล้วไม่ปฏิบัติตาม เจ้า พนักงานประเมินอาจสั่งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล นั้นเสียเงินภายในเพิ่มขึ้นอีก ๑ เท่าของจำนวนภาษีที่ต้องเสีย เงินนี้ให้ถือเป็นค่าภาษี

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกันดังกล่าว แล้ว เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่าวันที่เจ้า พนักงานรับจดทะเบียนเลิกเป็นวันสุดท้ายของรอบระยะเวลา บัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ร่วมกันในการยื่นรายการและเสียภาษีตามแบบและภายใน กำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๕ โดย อนุโลม

ถ้าผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการไม่สามารถยื่นรายการและ เสียภาษีภายในกำหนดเวลาตามความในวรรคก่อนได้ และ ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เจ้า

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔

พนักงานรับจดทะเบียนเล็ก เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควร จะสั่งให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้ เฉพาะกรณีที่มีการชำระบัญชี อธิบดีจะสั่งให้ขยายรอบระยะเวลาบัญชีออกไปอีกด้วยก็ได้

ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกันโดยไม่มีมีการชำระบัญชี ให้ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ชำระบัญชี ร่วมกับผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีอำนาจจัดการตามที่บัญญัติไว้ในสามารถก่อน

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ควบเข้ากันกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี ให้ถือว่า แต่ละบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งควบเข้ากันนั้นได้เล็กกัน และให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่นั้นได้ควบเข้ากันมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีแทนแต่ละบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งให้ถือว่าเล็กกันนั้น ในกรณีดังกล่าวนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และสำหรับกรณีบริษัทนิติบุคคล ให้กรรมการของบริษัทนิติ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

บุคคลที่ตั้งขึ้นใหม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ชำระ
บัญชีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๒

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
เลิกกันตามมาตรา ๗๒ หรือควบเข้ากันกับบริษัทหรือห้างหุ้น
ส่วนนิติบุคคลอื่นตามมาตรา ๗๓ การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อ
คำนวณภาษี ให้เป็นไปตามวิธีการในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕
ทวิ และมาตรา ๖๖ เว้นแต่ราคาทรัพย์สินให้ตีราคาตาม
ราคาตลาดในวันเลิกหรือควบเข้ากันนั้น

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลประกอบกิจการ
ประกันภัยให้นำเงินสำรองตาม (ก) และ (ข) ของมาตรา
๖๕ ตี (๑) ที่ยอมให้หักได้นั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้
ด้วย

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง ซึ่งกระทำการกิจการขนส่ง
ผ่านประเทศต่าง ๆ

มาตรา ๗๕ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดประกอบ
กิจการวิชาชีพอิสระ ซึ่งตามกฎหมายหรือโดยสภาพย่อมเป็น
กิจการที่จะพึงทำได้แต่โดยบุคคลธรรมดาผู้วิชาชีพ เช่นว่า

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

นั้น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กล่าวไม่ต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ แต่ให้เสียภาษีตามบทบัญญัติส่วน ๒ ว่าด้วยการเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดาซึ่งประกอบวิชาชีพอิสระ เสมือนว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเป็นบุคคลธรรมดาแต่ผู้เดียว โดยยอมให้หักเฉพาะค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๔ แต่ถึบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นได้ประกอบกิจการอย่างอื่นนอกจากวิชาชีพอิสระด้วย ก็ให้เสียภาษีสำหรับการประกอบกิจการอย่างอื่นตามบทบัญญัติในส่วนนี้

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนอย่างเดียวกับที่กล่าวในมาตรา ๔๕ ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กล่าวไม่ต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ แต่ให้เสียภาษีตามบทบัญญัติส่วน ๒ ว่าด้วยการเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา เสมือนว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเป็นบุคคลธรรมดาแต่ผู้เดียว โดยยอมให้หักเฉพาะค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๖ ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มีลูกจ้าง หรือผู้ทำการ

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

แทน หรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบกิจการใน
ประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรใน
ประเทศไทย ให้ถือว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น
ประกอบกิจการในประเทศไทย และให้ถือว่า บุคคลผู้เป็น
ลูกจ้างหรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อเช่นว่านั้น
ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เป็นตัวแทนของ
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของ
ต่างประเทศ และให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบใน
การยื่นรายการและเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เฉพาะ
ที่เกี่ยวกับเงินได้หรือผลกำไรที่กล่าวแล้ว

ในกรณีดังกล่าวในวรรคแรก ถ้าบุคคลผู้มีหน้าที่และ
ความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษี ไม่สามารถจะ
คำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ได้
ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา ๗๑ (๑)
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีการประเมินตามความในมาตรานี้ จะอุทธรณ์
การประเมินก็ได้

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๘๔

มาตรา ๓๖ ตี ในการไต่สวนบุคคลธรรมดา บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามความในหมวดนี้ โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใดๆ ไม่ว่าจะป็นเจ้าพนักงานรัฐบาล หรือมิใช่ก็ตาม และการกล่าวหาแจ้งความนั้น ได้แสดงหลักฐาน ซึ่งได้มาจากที่อื่น นอกจากหลักฐานทาง ราชการสรรพากรซึ่งมีอยู่แล้ว เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานประเมินทำการประเมินเรียกเก็บภาษี หรือภาษีและเงินเพิ่มไปอีกเท่าใด ให้เจ้าพนักงานผู้รับเงินหักออกร้อยละ ๒๕ เป็นเงินสินบนรางวัลและให้อธิบดีมีอำนาจจ่ายให้แก่บุคคลผู้กล่าวหาแจ้งความและเจ้าพนักงานผู้ตรวจพบ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี "

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้บัญชีอัตราภาษีเงินได้ต่อไปแทน

ตอนที่ ๒ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๕๔

“บัญชีอัตราภาษีเงินได้”

(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

(ก) อัตราภาษีปกติ		ร้อยละ ๑๐
(ข) อัตราภาษีเสริม		
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๑๒,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๒๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๑๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๒๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๓๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๑๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๓๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๔๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๒๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๔๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๕๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๒๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๕๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๖๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๓๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๖๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๗๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๓๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๗๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๘๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๔๐

ตอนที่ ๒๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๘๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๑๒๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๔๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๑๒๐,๐๐๐ บาท	
ขึ้นไป		ร้อยละ ๕๐

(๒) สำหรับบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ก) กำไรสุทธิไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๐

(ข) กำไรสุทธิส่วนที่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๕

(ค) กำไรสุทธิส่วนที่เกินกว่า

๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๐”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ แห่งประมวล
 รัชฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ
 แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓
 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็น
 เป็นอย่างอื่น

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงสี ที่ทำการไม้
 หรือย่อยหิน ที่ทำการชุดแร่หรือโรงอุตสาหกรรมอื่นที่ใช้